

Folk, der intet har lært

Den 2. September, altsaa faa Dage efter det nazistiske Voldskup, udsendte Formanden for det socialdemokratiske Parti, thv. Krigsminister Alsing Andersen, en Skrivelse til Socialdemokratiets Hovedbestyrelse, Rigsdagsgruppe, de Samvirkende Fagforbunds Forretningsudvalg m. fl., hvori han under Indtryk af den Terrorbølge, som gik over Landet, ønsker at »orientere« Modtagerne, d. v. s. hele Socialdemokratiets Medlemsstab og de mere end 500,000 fagorganiserede Arbejdere om den politiske Situation og de socialdemokratiske Lederes Stilling hertil.

Af Pladshensyn kan vi desværre ikke extense gengive dette Brev, som for bestandig vil bevare sin Plads blandt disse Aars Dokumenter som et Vidnesbyrd om, hvor total Selvopgivelsens Aand havde bemægtiget sig Lederne af Landets største Parti, og vel ogsaa som en Forklaring paa, hvorfor Socialdemokratiets politiske og faglige Ledere overhovedet ikke blev Ofre for de tyske Overgreb i denne Omgang. Erfaringerne fra andre Lande skulde dog ellers have sagt Alsing Andersen, at ligegyldigt, hvor meget man giver efter for Nazisterne, før eller senere besvarer de udvist Eftergivenhed og Underkastelse med brutal og hensynsløs Forfølgelse. Den socialdemokratiske Bevægelse i Tyskland og Frankrig er tragiske Eksempler herpaa. —

Hr. Alsing Andersen fortæller i sit Brev indledningsvis, at Socialdemokratiets Politik siden den 9. April har været »at gaa ind for en Politik, der kunne skaane Befolkningen for de Lidelser

og Prøvelser, som en anden politisk Linje uundvigeligt maatte medføre«, og han forsøger at undskylde denne Eftergivenhedspolitik med, at »de Vælgere, der har vist os Tillid, særlig kunne blive udsat ved en anden Politik«.

Han erklærer dernæst, at denne Politik »kunne være fortsat lige til Krigens Slutning til Gavn for det danske Samfund«, men: »denne Vej er blevet undermineret af Christmas Møllers Agitation i Radioen i Forbindelse med den Koalition af Chauvinister og Kommuniste, der ansvarsløst og skjult har søgt at mistænkeliggøre Samarbejdets Maal og Midler og fremkaldt en anden Mentalitet i Befolkningen«, og han slutter: »derfor er Ansvar for den Situation, som nu er opstaaet, og de skal fastholdes paa deres Ansvar for, at det inden Krigen sluttede, kom dertil, hvor vi nu befinder os«.

Nærmere kan man vanskeligt komme de nazistiske Kommentarer i den tysk-dirigerede Radio. Det er som udtalt af Dr. Goebbels' Mund.

Og dette er, hvad den øverste Ledelse for Danmarks største politiske Parti har at sige sine Hundredetusinder af Medlemmer i den alvorligste Situation, vort Land nogensinde har oplevet. Ikke et eneste Ord om de talløse tysk-nazistiske Overgreb og Provokationer, som var den direkte Aarsag til Undtagelsestilstanden, hele Skylden væltet over paa det danske Folk.

Hr. Alsing Andersen og hans Medledere indenfor Socialdemokratiet har altsaa intet forstaaet og intet lært af den Modstandsbølge, som i August gik over

Landet, og af de vældige Folkestrøjer, i Esbjerg, Odense, Aalborg, Aarhus og en lang Række andre Byer. Han har ikke som Regeringen, der dog indsaa sin Magtesløshed og gav op, begrebet, at denne Modstandsbølge var Udtryk for det danske Folks Utilfredshed med den Eftergivenhedspolitik, som Hr. Alsing Andersen sætter saa højt, og en Tilken- degivelse af, at eftersom Regeringen ikke vilde eller evnede at sætte Bom for Ty- skernes Provokationer og Overgreb, saa tog Folket selv Sagen i sin Haand.

Det var ikke kun »ansvarsløse Chau- vinister og Kommuniste«, der proteste- rede, det var hele Folket. Overalt viste Hr. Alsing Andersens Repræsentanter sig ude af Stand til at dæmme op for Bevægelsen. Ingen demagogisk Argu- menteren kunde besværges Vreden. — I Demonstrationerne og Strejkerne deltog Hundredetusinder af socialdemokratiske Vælgerforeningsmedlemmer, mange Ste- der var endog de ledende. De vil have vanskeligt ved at forstaa, at deres oprigtige Harm og deres Had til de nazistiske Undertrykkere nu skal gøres til en Forbrydelse, som de skal tage Af- stand fra.

— — —

Indenfor alle Kredse af det danske Folk, som kæmper for sin Frihed, vil man beklage, at et saadant Dokument har kunnet fremkomme, og vi kan ikke andet end stemple det som et Bagholds- angreb mod det kæmpende Danmark, ført af Mænd, som ifølge deres hele Position havde haft Pligt til ikke alene at slutte op i Kampen, men at stille sig i Spidsen for deres Hundredetusinder af kampberedte og utaalmodige Med- lemmer.